

OKRESNÁ PROKURATÚRA RUŽOMBEROK
Dončova 8, 034 53 Ružomberok 1

Číslo: Pv 563/23/5508-33
EEČ: 2-42-596-2025

Ružomberok 24.07.2025

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Ružomberok

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

adresa na doručovanie písomností: XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

účastníctvo: bez účastníctva

na tom skutkovom základe, že:

dňa 18.09.2023 vo večerných hodinách približne okolo 19:00 h na cele č. 307 oddiel 3 A/B v Ústave na výkon trestu odňatia slobody XXXXX sa po predchádzajúcom fyzickom konflikte s poškodeným XXXXX vyhrážal zabitím poškodenému XXXXX, nar. XXXXX a poškodenému XXXXX, nar. XXXXX, čím týmto konaním obvinený vyvolal u poškodených pocit strachu a obavu z uskutočnenia adresovaných vyhrážok, následne na to opustili celu č. 307, kde sa obvinený v tej chvíli nachádzal, pričom poškodený XXXXX obvineného na cele č. 307 pomocou celových dverí uzatvoril, a spoločne poškodený XXXXX a poškodený XXXXX tento skutok nahlásili službukonajúcemu referentovi režimu oddelenia výkonu trest, pričom zranenia u poškodeného XXXXX si nevyžiadali práceneschopnosť, ani odborné lekárske vyšetrenie a ani odborné ošetrenie mimo ústav,

Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody XXXXX, XXXXX, 019 17 XXXXX,

pretože výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť disciplinárnym previnením podľa § 52 ods. 2 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník ZVJS Ústavu na výkon trestu odňatia slobody XXXXX, uznesením pod ČVS: XXXXX zo dňa 23.11.2023 začal trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku, vo veci prečinu ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona vo viacčinnom rôznorodom súbehu s prečinom Nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti predmetného uznesenia.

Dňa 25.03.2024 poverený príslušník ZVJS Ústavu na výkon trestu odňatia slobody XXXXX, uznesením pod ČVS: XXXXX zo dňa 25.03.2024 podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku, vzniesol obvinenie XXXXX, nar. XXXXX v XXXXX, bytom XXXXX, XXXXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a v Ústave na výkon väzby XXXXX pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti predmetného uznesenia.

Dňa 25.06.2025 bol zo strany povereného príslušníka ZVJS Ústavu na výkon trestu odňatia slobody XXXXX podaný návrh na zastavenie trestného stíhania obvineného XXXXX, nar. XXXXX, trvale bytom XXXXX, XXXXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a v Ústave na výkon väzby XXXXX, stíhaného pre prečin Nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, pretože nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Návrh odôvodnil najmä výsledkami dokazovania v rámci skráteného vyšetrovania, z ktorého vyplynulo, že výpovede svedka - poškodeného XXXXX a svedka - poškodeného XXXXX dokazuje, že sa skutok nestal tak ako opisovali poškodení na začiatku skráteného vyšetrovania.

Preskúmaním vyšetrovacieho spisu predloženého povereným príslušníkom ZVJS Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok spolu s návrhom na zastavenie trestného stíhania som zistila nasledovné:

Obvinený XXXXX vypovedal, že sa XXXXX s XXXXX na neho dohodli a to tak, že s najväčšou pravdepodobnosťou naviedol XXXXX XXXXX aby si na neho povymýšľali nezmysly, aby ho odpálili z izby, respektíve preč z ústavu. S XXXXX mal už dlhšie spory, verbálne potýčky alebo sa doberali. Nechcel byť s XXXXX na izbe, pretože klamal, užíval tabletky, intrigoval na neho, jednoducho sa ho chcel zbaviť a aj ho tým spôsobom dostal z izby aj za cenu trestného stíhania. Tvrdenia XXXXX že bol naklepaný tabletkami, nie je pravda, nebol naklepaný tabletkami, žiadne tabletky neužíva, žiadny nôž v ruke nemal, na izbe ho nikto nezamkol, bol stále otvorený. Keď ho prišli premiestniť príslušníci a povedali, aby sa pobalil, tak pri

bezpečnostnej prehliadke a pri prehliadke skrinky mu nebol žiadny nôž nájdený. Na konci svojho výsluchu uviedol, že on sa nikomu nevyhráždza.

Poškodený XXXXX uviedol to, že na cele č. 307 v Ústave na výkon trestu odňatia slobody XXXXX vo večerných hodinách dňa 27.10.2023 bol na izbe s XXXXX a XXXXX, pričom XXXXX sa im mal vyhráždzať, že ich oboch zabije, pričom mu nič neurobili. Po jeho vyhráždzaní odišli obaja z izby, mali už predtým takú skúsenosť, že by to bolo možné, preto nevedeli, čo môžu od neho čakať, je to schizofrenik a narušená osoba. Na večierku okolo deviatej sa XXXXX vybral za policajtom, ktorému nahlásil čo sa stalo, že sa im XXXXX vyhráždza zabitím. Policajti prišli za XXXXX, ktorý bol zamknutý na cele, pobalili ho preč od nich. Potom ostali už len oni dvaja so XXXXX na izbe a XXXXX odvtedy nevidel. Poškodený XXXXX ďalej uviedol, že po tom, čo sa mu mal XXXXX vyhráždzať zabitím, tak bol vonku z izby, prechádzal sa po chodbe a po rôznych izbách. XXXXX bol podľa výpovede poškodeného XXXXX od siedmej do pol deviatej otvorený a ako išlo k večierke, tak ho XXXXX zavrel a išiel to nahlásiť. Uzamknutý bol XXXXX XXXXX neskôr po vyhráždzaní. Poškodený XXXXX nevedel uviesť, prečo sa im XXXXX mal vyhráždzať zabitím. Uviedol, že krátko po tom, čo sa im mal XXXXX vyhráždzať zabitím, išli von z izby, nešli už na izbu, išiel na inú izbu, kde čakal kým sa XXXXX ukludní, ale XXXXX prišiel za ním, že to treba nahlásiť. Nespomína si na to, či mal XXXXX, v čase keď sa im mal vyhráždzať niečo vo svojich rukách. Mysleli si, že je to možné, aby XXXXX túto vyhráždzu aj môže uskutočniť, lebo s ním boli už nejakú dobu na izbe a mali s ním viacej konfliktov, vedeli, že po psychickej stránke nie je v poriadku. Zabitím sa mu nevyhráždza predtým, ale fyzicky ho už predtým napadol. Uviedol, že krátko pred vyhráždzaním ho XXXXX fyzicky napadol, pričom ho sotil do postele, kričal na neho, udieral ho do rúk ako zmyslov zbavený, on už je na to zvyknutý, lebo to nebolo prvýkrát, pričom mu nič neurobil, bol to zase len jeho schizofrenický záchvat a nakoniec ho to prešlo a nechal ho tak. Fyzické napadnutie XXXXX nahlásil len to, pri ktorom mu praskol bubienok, nič iné. Fyzické napadnutie nahlasoval vtedy ako toto vyhráždzenie. Poškodený XXXXX uviedol, že medzi tým ako odišli z izby a zamknutím XXXXX XXXXX uplynula asi hodina a pol. Počas tohto času mohol XXXXX ísť za nimi, ale on nešiel. Počas tohto času nepožiadala nikoho o pomoc. Poškodený XXXXX ďalej vo svojom výsluchu uviedol, že by to chcel ukončiť zmierom, aby z toho XXXXX vyšiel beztrestne. Oprávnenie uzatvoriť osobu na cele má službukonajúci väzeň, a potočiť pákou na dverách môže hocikto. XXXXX nebol v ten deň službukonajúci väzeň.

Poškodený XXXXX pri svojom výsluchu uviedol, že XXXXX s XXXXX mali medzi sebou škriepky od začiatku. XXXXX mal XXXXX neustále obchytkávať a ak slovne mu dávať sexuálne narážky, čo sa XXXXX nepáčilo. Niekoľkokrát mali aj slovnú potýčku. Večer tesne pred večierkou bolo to asi okolo siedmej, XXXXX sa začal vyhráždzať nožom jemu a aj XXXXX že hneď ako ich zagátrujú, tak ich podreže a ten nôž aj ukázal. XXXXX prišiel za ním, aby niečo urobil, lebo na izbu nepôjde, tak sa on dohodol so službou na oddiele, aby ho zagátrovala ešte pred večierkou. Zobral XXXXX k policajtom, aby povedal, čo sa deje. Zabitím sa im mal XXXXX vyhráždzať na izbe, asi 107. Uviedol, že potom ako sa im mal XXXXX vyhráždzať zabitím a ako odišli z izby, bol vedľa na izbe pri chlapcoch a na kultúrke. XXXXX bol zatvorený na izbe tesne pred večierkou, asi 5 alebo 10 minút pred gátrovaním. Nevedel uviesť dôvod prečo sa im XXXXX vyhráždzať, lebo s ním konflikty nemal. Krátko po tom, ako sa im mal XXXXX vyhráždzať tak, išiel z izby preč, XXXXX je nevyspytatelný, pri ňom sa to

nedá predvídať. Veril, že XXXXX môže túto vyhrážku uskutočniť, videl mu to v očiach aj podľa správania, on je proste nevypočítateľná osoba. Predtým sa mu zabitím nevyhrážal. Poškodený XXXXX ďalej uviedol, že medzi siedmou a 5 až 10 minút pred večierkou, čo je o 21:45 h, teda v časovom úseku 2,5 hodiny bol pri ostatných odsúdených vedľa na izbe a na kultúrke. XXXXX bol na druhej izbe pri odsúdených. Službu oslovili, aby zagátrovali XXXXX až o 21:10 h až 21:15 h. počas týchto dvoch hodín mal XXXXX možnosť opustiť izbu. Službu kontaktovali asi 5 minút po zagátrovaní XXXXX. Dôvod prečo vyše dvoch hodín po tom, ako sa mu mal niekto vyhrážať zabitím nožom v ruke, trávil čas na izbe, kultúrke a nevyhľadal okamžite pomoc uviedol, že XXXXX mu hneď povedal, že on to bude riešiť, tak on to neriešil, keďže sa jednalo o ich spor a potom prišiel za ním, že sa ho bojí, aby mu pomohol, tak išiel za službou a urobil to ostatné. Poškodený XXXXX uviedol, že mal obavu z XXXXX v ten moment, keď to povedal a vytiahol ten nôž, ale potom to vypustil z hlavy. Zdrojom obavy mal byť nôž v rukách XXXXX Nevedel presne uviesť, či XXXXX vnímal to, že mal mať XXXXX nôž v rukách, ale podľa neho to vnímal. Bol to železný príborový nôž. Bol nabrúsený na strane, ktorá reže. Nevidel, že je nabrúsený, ale predtým s ním krájal chleba. Oznámiť referentovi to boli spolu, ale nevie uviesť, či XXXXX potvrdil verziu o noži. Má vedomosť o tom, že v ich pôvodnej izbe bola robená bezpečnostná prehliadka, ale nič nenašli. V závere uviedol na otázku obhajcu, že bol v minulosti odsúdený za trestný čin krivej výpovede.

Z výpovede svedka XXXXX vyplýva, že pri uzamykaní ciel na večierku zistili, že sa XXXXX sťažuje, nechcel ísť späť na svoju celu, bol na „kultúrke.“ Oni bol otvorení všetci a pri uzamykaní na celu nechcel ísť XXXXX na svoju celu, pretože sa obával o svoj život. Keďže nechcel ísť na celu, tak ho nechali na kultúrnej miestnosti a spolu s ním tam ostal aj XXXXX, a oni postupne zavreli celý oddiel na večierku. Ďalej postupoval tak, že volal veliteľovi zmeny, že XXXXX je uplakaný a ustráchaný. Na základe toho im veliteľ zmeny nariadil samostatné ubytovanie odsúdeného XXXXX, ktorého presťahovali na samostatnú celu do uzatvoreného oddielu, ktorý si zobral len osobné veci a vykonali mu preventívnu prehliadku. Až keď bol XXXXX presťahovaný, tak na pôvodnú celu sa mohli vrátiť XXXXX a XXXXX. Svedok uviedol, že XXXXX sa prejavoval ustráchanie viac menej to bolo také vyvrcholenie ich spolunažívania na tej cele, lebo mu spomínal, že problémy tam už boli dlhobojšie a v tom čase to museli nahlásiť, lebo nevedeli tie problémy, ktoré sú tam, zvládať. Odsúdený XXXXX ho v tom viac menej podporoval a potvrdil túto skutočnosť. Svedok uviedol, že u obvineného pri preventívnej prehliadke nenašli nepovolené predmety. Svedok uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by bol XXXXX uzatvorený na cele č. 307, bol otvorený, a až oni ho uzatvorili spolu s ostatnými odsúdenými. Pamätá si, že mu poškodení uviedli, že sa mal XXXXX vyhrážať zabitím XXXXX a spomínal to v takom duchu, že jemu to je jedno, že on život vonku aj tak nemá. XXXXX nenahlásil, že by sa mu mal XXXXX vyhrážať zabitím, XXXXX viac menej potvrdil tú skutočnosť, že sa vyhrážal len XXXXX. Svedok uviedol, že nahlásené to bolo vtedy, keď išli oni zatvárať oddiel na večierku a zisťovali, prečo oni ostali na „kultúrke.“ V prípade, že by bol niekto z nich v nebezpečenstve, tak majú možnosť si aj odsúdení privolať pomoc prostredníctvom signálno-bezpečnostného zariadenia na cele, ako aj na „kultúrke“, ale túto možnosť nevyužili. Ako malo dôjsť k údajnému vyhrážaniu, tak to svedok uviesť nevedel, lebo mu to nepovedali, len to nahlásili, že to pretrvávalo dlhodo. Spísal k tomu aj hlásenie.

V priebehu vyšetrovania bol poverenému príslušníkovi ZVJS spolu so sťažnosťou proti Uzneseniu povereného príslušníka ZVJS podľa § 142 ods. 1 Trestného poriadku zo dňa 19.12.2024, podanú obvineným XXXXX zastúpeným obhajcom XXXXX dňa 31.12.2024, ako príloha doručený list, ktorý mal odoslať svedok - poškodený XXXXX dňa 19.11.2024 a adresovať ho obhajcovi obvineného XXXXX. V predmetnom liste, ktorý je aj súčasťou vyšetrovacieho spisu sa uvádza, že týmto listom by chcel svedok - poškodený XXXXX, objasniť veci na správnu mieru, tak ako to bolo. Uviedol, že jeho prvé výpovede neboli až tak pravdivé, vlastne skoro vôbec a tak isto ani svedka - poškodeného XXXXX. Podľa jeho tvrdení nemalo dôjsť ani k vyhrážaniu s nožom, ani nebol nijako obťažovaný obvineným XXXXX. Jeho výpovede mali byť, ako uvádza ovplyvnené svedkom - poškodeným XXXXX a zo strany XXXXX sa malo jednať len o pomstu za to, že ho obvinený vyhodil z izby.

Z listu svedka poškodeného XXXXX zo dňa 19.11.2024 (podľa pečiatky na pošte XXXXX) adresovaného XXXXX, s miestom podnikania XXXXX vyplýva, že svedok XXXXX chce objasniť veci na správnu mieru tak ako to bolo. Uvádza, že jeho prvé výpovede neboli až tak pravdivé, vlastne skoro vôbec a tak isto ani XXXXX. Je pravdou, že mal viacero konfliktov s XXXXX, ale boli iba verbálne, nie fyzické. Tak isto nedošlo ani k vyhrážaniu s nožom, nebol ani nijako obťažovaný XXXXX. Podstata bola to, že XXXXX je nevyspytateľný človek a so XXXXX sa ho báli. Nevedeli, čo od neho môžu čakať, nakoľko mal predtým už niekoľko konfliktov s inými odsúdenými. XXXXX im nikdy fyzicky neublížil. Jeho výpovede boli ovplyvnené XXXXX. S XXXXX sa aj deň predtým pohádali, ale nič mu fyzicky neurobil. Zo XXXXX strany to bola len pomsta za to, že ho XXXXX vyhodil z izby. V liste ďalej uvádza, že dôvod tohto listu bol, aby pravda vyšla, bolo to len celé zo strachu, aj keď vedeli, že ho dajú preč od nich, ale nechceli teda aspoň on, aby to takto dopadlo. Ak bude nutné, tak prijme aj konfrontáciu s XXXXX. V závere uviedol, že tento list napísal z vlastnej iniciatívy.

Na základe týchto nových skutočností bol dňa 28.04.2025 opätovne vypočutý na zápisnicu o výsluchu svedka - poškodený XXXXX. Vo svojej výpovedi uviedol, že jeho doterajšie výpovede boli uvedené zo strachu z XXXXX. To, že sa im vyhrážal zabitím nie je pravda, ale boli to obavy z jeho správania, tak preto si toto vymysleli so XXXXX. Nevedeli, čo majú od neho čakať. Potvrdil, že písal list, ktorý zaslal prostredníctvom poštového podniku obvinenému alebo jeho obhajcovi XXXXX, XXXXX a bolo to asi tak pol roka dozadu. Obsahom toho listu bolo uvedenie vecí na správnu mieru. Napísal pánu advokátovi pravdu ako sa stal celý skutok. Obsahom toho listu bolo, že celá jeho výpoveď je výmysel, že to bola len obava z XXXXX. List písal sám, z vlastnej iniciatívy. Dôvodom bolo, že chcel povedať pravdu. List bol zaslaný z XXXXX. Uviedol, že nie je pravda, že sa im XXXXX vyhrážal, a ani to, že ho niekedy udrel. Mali medzi sebou len slovné hádky. To bolo všetko. To, že mali v ten večer slovnú potýčku to bola pravda, ale to, že sa im vyhrážal nie. Tvrdil, že predošlé výpovede boli ovplyvnené XXXXX, a bolo to tak, že v ten večer bol za ním XXXXX, aby už niečo spravili s XXXXX. A ovplyvnil ho tým, že šli za policajtom povedať mu, že sa im vyhrážal. Na záver uviedol, že si je skutočne vedomý následkov, ktoré vyplývajú z jeho výpovede.

Svedok - poškodený XXXXX dňa 16.05.2025 využil svoje právo podľa § 130 ods. 2 Trestného poriadku a odmietol vypovedať.

Do vyšetrovacieho spisu bol zabezpečený aj znalecký posudok XXXXX, znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria pod č. XXXXX, v zmysle záverov ktorého vyplýva, že obvinený XXXXX netrpí a ani v čase skutku netrpel duševnou chorobou, teda psychózou. Jeho osobnosť je anomálne štrukturovaná s nezdržanlivosťou, disocialitou, výraznou impulzivitou a emočnou labilitou s často nestálou a nevypočítateľnou náladou. Výrazná je jeho tendencia k neznášanlivému chovaniu, konfliktom k ostatným, zvlášť, ak jej za svoje správanie kritizovaný. Osobnostne predisponuje k užívaniu alkoholu, ako aj drog, v súčasnosti však nie sú u neho zjavné známky závislosti. Porucha osobnosti nie je duševné ochorenie, ide o trvalú odchýlku v štruktúre osobnosti, ktorá nie je liečbou ovplyvniteľná. Obvinený teda v čase skutku trpel poruchou osobnosti, nie duševnou poruchou v pravom slova zmysle. Obvinený v čase spáchania skutku mal zachované rozpoznávacie a ovládacie schopnosti, mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania a bol schopný svoje konanie ovládať. Obvinený chápe zmysel trestného konania a v čase spáchania skutku chápal zmysel trestného konania. Obvinený netrpí a ani v čase skutku netrpel duševnou chorobou, ktorá by mala vplyv na jeho rozpoznávaciu a ovládaciu schopnosť. Z psychiatrického hľadiska jeho pobyt v kolektíve odsúdených a v spoločnosti nie je nebezpečný. Znalkyňa v závere svojho znaleckého posudku uviedla, že nenavrhuje žiadne opatrenia.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby v XXXXX k osobe obvineného vyplýva, že po absolvovaní nástupu trestu bol dňa 26.05.2020 zaradený do diferenciačnej skupiny „C“ v rámci ústavu so stredným stupňom strázenia. Správanie a vystupovanie odsúdeného bolo prevažne na požadovanej úrovni. Jedenkrát bol upozornený na nedodržanú predpísanú ustrojenosť a jedenkrát bol neslušný voči slúžiacemu personálu. Dané porušenia boli riešené pohovormi, bez uloženia disciplinárnych trestov. Vo vzťahu k iným odsúdeným neboli zaznamenané žiadne nedostatky. Počas výkonu trestu odňatia slobody v tunajšom ústave bol dvakrát disciplinárne odmenený za dlhodobé pozitívne výsledky dosahované pri plnení aktivít súvisiacich so všeobecným rozvojom osobnosti odsúdeného a za vzorný prístup k plneniu prospešných prác pre ústav realizovaných formou maľovania. Disciplinárne potrestaný nebol. Dňa 29.06.2021 mu bola z dôvodu plnenia programu zaobchádzania zmenená diferenciačná skupina z „C“ na „B“. Voľný čas trávil prevažne čítaním kníh a časopisov, sledovaním televízneho vysielania, počúvaním rozhlasového vysielania a cvičením s vlastnou váhou počas nárokových vychádzok. O prácu v tamomšom ústave prejavoval záujem. Jeho pracovné výkony boli hodnotené pozitívne. Dňa 16.11.2021 bol premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody XXXXX až do 10.10.2023. Počas pobytu na nástupnom oddieli sa dopustil porušenia ústavného poriadku tým, že došlo medzi ním a iným odsúdeným k verbálnemu konfliktu. Správanie a vystupovanie vo vzťahu k ostatným odsúdeným nebolo vždy na požadovanej úrovni. Dňa 23.08.2022 fyzicky napadol iného odsúdeného. V daný deň sa počas pohovoru s personálom ústavu vyjadroval, že mal mať v minulosti viacero konfliktov s inými odsúdenými, ktoré si mal vybavovať sám, avšak uvedené tvrdenia sa prešetrovaním nepotvrdili. Do ústavu v XXXXX bol premiestnený dňa 10.10.2023, a bol zaradený do oddielu s bezpečnostným režimom. Počas obdobia umiestnenia odsúdeného v danom oddiele bolo jeho správanie, vystupovanie a prístup k zákonným povinnostiam na požadovanej úrovni. Rešpektoval príkazy a nariadenia ako aj ústavný poriadok a časový rozvrh dňa. S osobami, s ktorými prichádzal do styku zachovával zásady slušného správania. Nebol zaradený

pracovne z dôvodu nedostatku voľných pracovných pozícií, avšak o pracovné zaradenie prejavoval záujem. Má evidovaných šesť disciplinárnych trestov a uložené dve disciplinárne odmeny. Možno konštatovať, že od posledného trestu u odsúdeného nie sú evidované nedostatky ani disciplinárne konania. Postoj k trestnej činnosti je u menovaného čiastočne kritický. Verbalizuje, že mu daný skutok nesprávne kvalifikovali a vinu prenáša na to, že bol pod vplyvom návykových látok. Lútosť neprejavuje.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody XXXXX k osobe svedka poškodeného XXXXX vyplýva, že počas pobytu vo výkone väzby bolo jeho správanie na požadovanej úrovni. Konflikty so spolubývajúcimi v cele neboli zaznamenané. Správanie a vystupovanie v ústave na výkon trestu odňatia slobody k personálu bolo doposiaľ na požadovanej úrovni. Vo vzťahu k iným odsúdeným neboli evidované nedostatky, v skupine odsúdených sa prejavuje prispôsobivo. Sklony k agresívnemu a impulzívnemu správaniu neboli zistené. K trestnej činnosti zastáva len čiastočne kritický postoj, svoje právanie bagatelizuje a vyhovára sa na okolnosti. Disciplinárne bol potrestaný jedenkrát a disciplinárne bol odmenený tiež jedenkrát. Je pracovne zaradený a pozitívne pracovne motivovaný. Záverom sa v správe konštatuje, že odsúdený XXXXX iba čiastočne prejavuje snahu plniť požiadavky, ktoré sú na neho počas výkonu trestu kladené.

K osobe svedka poškodeného XXXXX podal správu Ústav na výkon trestu odňatia slobody XXXXX, z ktorej vyplýva, že počas výkonu väzby v ústave v XXXXX boli zo strany menovaného zaznamenané opakované porušenia povinností (porušenia zákazov a povinností šetrne zaobchádzať so zverenými vecami, nepoškodzovať cudzí majetok, zachovávať zásady slušného správania, nadväzovať nedovolené kontakty a predstierať ochorenie), za čo bol päťkrát disciplinárne potrestaný. Vo vzťahu k iným odsúdeným boli zaznamenané konfliktné situácie, ktoré vyústili, až do použitia donucovacích prostriedkov zo strany zasahujúcich príslušníkov. Pracovne zaradený nebol. Dňa 06.05.2025 bol premiestnený na ďalší výkon trestu odňatia slobody do ústavu v XXXXX k personálu sa správa slušne, pokyny a nariadenia plní. Vzťahové problémy nemá. Postoj odsúdeného k trestnej činnosti je verbálne kritický, vinu však pripisuje alkoholu. Disciplinárne odmenený ani potrestaný počas výkonu trestu odňatia slobody zatiaľ nebol. Po príchode do ústavu neprejavil záujem o pracovné zaradenie. Záverom sa konštatuje, že odsúdený sa iba v obmedzenej miere snaží plniť povinnosti, ktoré sú na jeho osobu vo výkone trestu odňatia slobody kladené.

Podľa § 8 Trestného zákona, trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 10 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, prečin je trestný čin spáchaný z nedbanlivosti alebo b) úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov.

Podľa § 119 Trestného poriadku, v trestnom konaní treba dokazovať najmä

- a) či sa stal skutok a či má znaky trestného činu,
- b) kto tento skutok spáchal a z akých pohnútok,

- c) závažnosť činu vrátane príčin a podmienok jeho spáchania,
- d) osobné pomery páchatel'a v rozsahu potrebnom na určenie druhu a výmery trestu a uloženie ochranného opatrenia a iné rozhodnutia,
- e) následok a výšku škody spôsobenú trestným činom,
- f) výnosy z trestnej činnosti a prostriedky na jej spáchanie, ich umiestnenie, povahu, stav a cenu,
- g) majetkové pomery na účely odňatia výnosov z trestnej činnosti.

Podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Objektom tohto trestného činu sú primárne medziľudské vzťahy a právo človeka, aby nebol vystavený závažným vyhrážkam. Hmotným predmetom útoku je osoba, ktorá je schopná vyhrážke porozumieť. Páchatel'om môže byť ktorýkoľvek trestne zodpovedný páchatel'. Objektívnu stránku trestného činu nebezpečného vyhrážania je konanie spočívajúce vo vyhrážaní sa inému smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu. Vyhrážka musí byť vážne mienená, a musí vzbudiť dôvodnú obavu z naplnenia tejto vyhrážky, pričom je dôležitý aj spôsob spáchania tohto trestného činu, ktorý musí byť taktiež taký, aby z neho vyplynula dôvodná obava. Za dôvodnú obavu možno považovať vyšší stupeň tiesnivého pocitu z následku, avšak je nevyhnutné posúdiť všetky okolnosti, za ktorých k vzbudeniu dôvodnej obavy došlo. Pri danom prečine pritom vždy treba brať do úvahy okolnosti prípadu, spoločné správanie páchatel'a a poškodeného pred spáchaním skutku a po spáchaní skutku nevynímajúc. Prihliadať je potrebné aj na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje. Na vyvodenie trestnej zodpovednosti za posudzovaný prečin sa obligatórne teda nevyžaduje reálne fyzické spôsobenie ujmy, avšak musí ísť o vyhrážky alebo iné konanie takej intenzity a kvality, že dôvodne vzbudzujú obavu o život, resp. zdravie iného, pretože reálne hrozí, že dôjde bezprostredne k ich uskutočneniu, pričom nie je možné sa obmedziť len na vlastný obsah slovného vyhlásenia páchatel'a, ale výroky je potrebné hodnotiť v spojení s ďalším jeho konaním. Preto je v tejto súvislosti nevyhnutné tieto vyhrážky starostlivo posudzovať a odlišovať od prejavov, pri ktorých ide iba o použitie silných slov bez spôsobilosti vzbudiť u inej osoby dôvodnú obavu o jej život, resp. zdravie.

Vzhľadom na vyššie uvedené z vyšetrovacieho spisu vyplýva, že poškodený XXXXX pri svojom výsluchu zo dňa 28.04.2025 uviedol, že sa síce bál obvineného XXXXX, lebo bol nevyspytateľným, ale nie je pravda, že by sa im vyhrážal smrťou. V liste písanom advokátovi obvineného XXXXX uviedol veci na pravú mieru, ako sa celý skutok stal. List písal z vlastnej iniciatívy, lebo chcel povedať pravdu. Nie je pravda, že by sa im mal XXXXX vyhrážať, a ani ho nikdy neudrel. Mali medzi sebou len slovné hádky. V ten večer mali slovnú potýčku, to je pravda, ale to, že sa im mal obvinený vyhrážať, tak to nie.

Svedok poškodený XXXXX dňa 16.05.2025 využil svoje právo podľa § 130 ods. 2 Trestného poriadku a odmietol vypovedať.

Ďalším dôležitým faktom, ktorý bol skráteným vyšetrovaním preukázaný je, že obvinený nebol ihneď po údajnom vyhrážaní sa, uzatvorený na cele. Mal možnosť sa

voľne pohybovať mimo svoju celu a teda mohol sa v tom čase po údajnom vyhrážaní dostať k poškodeným, nakoľko aj poškodení sa pohybovali po chodbe oddielu a okolitých celách a to cca dve hodiny po údajnom vyhrážaní, do okamihu ako išli predmetný údajný skutok nahlásiť službukonajúcemu referentovi režimu. Tieto skutočnosti potvrdil vo svojej výpovedi aj svedok XXXXX, ktorý uviedol, že obvinený XXXXX nebol uzatvorený v tom čase, keď mu prišli predmetný skutok poškodení nahlásiť, bol otvorený a až službukonajúci referenti ho uzatvorili spolu s ostatnými odsúdenými, keď sa pripravoval oddiel na večierku, čo je v čase po cca 21.00 h.

Tvrdenie poškodeného XXXXX, ktoré nasvedčuje tomu, že ku skutku došlo je verifikovateľné aj dôkazom, ktorý je súčasťou vyšetrovacieho spisu v podobe lekárskej správy pplk. XXXXX, vedúceho lekára zdravotníckeho zariadenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v XXXXX zo dňa 03.10.2023, pod č. XXXXX, z ktorej vyplýva, že poškodený XXXXX npor. XXXXX oznámil, v čase približne o 20:40 h, že bol fyzicky napadnutý ods. XXXXX na cele č. 307 a to tak, že obvinený ho udieral päšťami do pravého ramena a vyhrážal sa mu zabitím slovami: „zabijem ťa, aj tak nemám čo stratiť, lebo život von aj tak nemám.“ Poškodenému XXXXX vykonal dôkladnú osobnú prehliadku, pri ktorej spozoroval modré podliatiny na ramene pravej ruky a v pravej oblasti pásu. Poškodený XXXXX bol vyšetrený hneď na druhý deň po skutku, t. j. dňa 19.09.2023 o 08:20 h po napadnutí obvineným XXXXX mal prítomné modriny na pravom ramene a na pravom bedre. Zdravotný stav odsúdeného si nevyžadoval odborné vyšetrenie ani ošetrenie mimo ÚVTOS XXXXX

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom, ako aj dôkazy prípustné podľa § 119 ods. 5 a 6 podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Zo zabezpečených dôkazov vyplýva, že obvinený XXXXX v procesnom postavení obvineného uviedol, že mal už dlhšie spory s XXXXX, verbálne potýčky, doberali sa. Poprel, že by mal v ruke nôž a pri bezpečnostnej prehliadke mu nebol žiadny nôž nájdený ani v skrinke, na izbe ho nikto nezamkol, bol otvorený stále. Poprel, že by sa mal niekomu vyhrážať. V posudzovanom prípade z vykonaného dokazovania vyplýva, že došlo k fyzickému napadnutiu poškodeného XXXXX obvineným XXXXX nakoľko tento vyhľadal lekárske vyšetrenie, nakoľko mal na tele modriny, tak ako vyplýva z lekárskej správy. Zdravotný stav poškodeného XXXXX si však nevyžiadalo odborné vyšetrenie a ani ošetrenie mimo ústav. Zranenia si nevyžiadali PN, operačný zákrok, ani hospitalizáciu.

Skráteným vyšetrovaním sa však preukázalo, že skutok nemá všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona pre absenciu subjektívnej ako aj objektívnej stránky skutkovej podstaty predmetného trestného činu. Poškodený XXXXX v poslednej výpovedi po vznesení obvinenia obvinenému po doručení listu, v ktorom chcel uviesť veci na pravú mieru uviedol, že sa obvineného XXXXX bál resp. báli, lebo je nevyspytateľný, ale zabitím sa obvinený XXXXX nevyhrážal. Ďalší priamy dôkaz skutku, pre ktorý bolo obvinenému vznesené obvinenie, bol svedok XXXXX, ktorý však v poslednej výpovedi v procesnom postavení poškodeného, odmietol vypovedať po poučení podľa § 130 ods. 2 Trestného poriadku.

Vzhľadom na novú dôkaznú situáciu, ktorá nastala po vznesení obvinenia XXXXX, keď poškodený XXXXX uviedol, že sa mu obvinený XXXXX nevyhrážal zabitím, mali medzi sebou len slovné hádky, v ten večer mali slovnú potýčku a poškodený XXXXX odmietol po vznesení obvinenia vypovedať, možno konštatovať, že v trestnom konaní nebol zistený a ani produkovaný iný dôkaz mimo výpovede obvineného a poškodeného XXXXX, či XXXXX ktorý by bližšie zobjektivoval skutkový stav veci a potvrdil konanie obvineného voči poškodeným za skutok, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie.

Rovnako je potrebné uviesť, že v prípade využitia práva poškodeného XXXXX odmietnuť vypovedať, sú akékoľvek úvahy o spôsobilosti a posúdení vyhrážky adresovanej voči jeho osobe, ktoré by inak mohli u neho vzbudiť dôvodnú obavu o život a zdravie, nepodstatné.

Je taktiež potrebné uviesť, že po výsluchu poškodeného XXXXX, ktorý uviedol, že sa mu obvinený XXXXX nevyhrážal zabitím, len mal obavy z jeho správania, absentuje v danej trestnej veci dôvodná obava o život a zdravie u poškodeného XXXXX a poškodený XXXXX pri svojom prvotnom výsluchu ani dôvodnú obavu nepociťoval a neskôr odmietol vypovedať. Obvinený od začiatku tvrdil, že sa nikomu nevyhrážal.

Za danej dôkaznej situácie tak v súčasnom štádiu konania nebolo nijakým spôsobom preukázané, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty stíhaného trestného činu, pokiaľ ide predovšetkým o jeho objektívnu stránku, keďže v konaní nebolo dostatočným spôsobom preukázané, že došlo k právne relevantnému konaniu, ani k relevantnému následku.

Mám za to, že za danej dôkaznej situácie sa nepodarilo nijakým spôsobom preukázať ani subjektívnu stránku skutkovej podstaty trestného činu, nakoľko obvinený XXXXX uviedol, že sa nikomu nevyhrážal, čo potvrdil aj poškodený XXXXX, že sa mu obvinený zabitím nevyhrážal a poškodený XXXXX odmietol vypovedať.

Z vyššie uvedených zistení je preto možné konštatovať, že vykonaným dokazovaním v priebehu prípravného konania nebolo náležite preukázané, že konaním obvineného XXXXX boli naplnené zákonné znaky trestného činu, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie a ani iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona. S ohľadom na skutočnosť, že poškodený XXXXX sa obvineného XXXXX bál, potvrdil, že došlo medzi nimi k hádke, dokonca z lekárskej správy a z výpovede XXXXX bolo preukázané aj fyzické napadnutie poškodeného XXXXX ktoré si nevyžiadalo odborné lekárske vyšetrenie, ani ošetrovanie mimo ústav, mal na tele modriny, ale zranenia si nevyžiadali PN, operačný zákrok ani hospitalizáciu,

preto zhrnúť tieto dôkazy som dospela k záveru, že skutok sa stal, ale nie je trestným činom pre absenciu subjektívnej a objektívnej stránky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu.

Vzhľadom na vyššie uvedené mám za to, že konanie obvineného XXXXX môže mať znaky disciplinárneho previnenia, ktoré je oprávnený prejednať podľa zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov, samotný ústav.

Podľa § 52 ods. 2 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o výkone trestu“), disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinnosti alebo zákazu podľa tohto zákona, predpisov na jeho vykonanie alebo ústavného poriadku odsúdeným. Disciplinárnym previnením je aj konanie, ktoré má znaky priestupku podľa osobitných predpisov.

Podľa § 52 ods. 4 zákona o výkone trestu, za disciplinárne previnenie možno uložiť disciplinárny trest do 30 dní odo dňa, keď sa o disciplinárnom previnení dozvedel ktorýkoľvek príslušník zboru s disciplinárnou právomocou, najneskôr však do jedného roka odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia. Ak konanie odsúdeného, ktoré vykazuje znaky disciplinárneho previnenia, bolo predmetom prešetrovania iného orgánu, lehota 30 dní na uloženie disciplinárneho trestu sa začína dňom, keď sa ktorýkoľvek príslušník zboru s disciplinárnou právomocou dozvedel o výsledku tohto prešetrovania; táto lehota platí aj vtedy, ak prvostupňové rozhodnutie o uložení disciplinárneho trestu bolo zrušené a ak vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Iným orgánom podľa predchádzajúcej vety sa rozumie orgán činný v trestnom konaní a orgány oprávnené vykonávať dozor a kontrolu nad výkonom trestu (§ 96 a 97); iným orgánom nie je orgán splnomocnený nadriadeným s disciplinárnou právomocou, ktorý je príslušný rozhodnúť o uložení disciplinárneho trestu.

Podľa § 97a ods. 1 písm. b) zákona o výkone trestu, ústav alebo generálne riaditeľstvo koná vo veci disciplinárneho previnenia.

Podľa § 97b ods. 1 zákona o výkone trestu, konanie vo veciach súvisiacich s výkonom trestu v prvom stupni uskutočňuje a rozhoduje v ňom príslušník zboru alebo zamestnanec zboru určený podľa tohto zákona (ďalej len „oprávnený orgán“).

Podľa § 97b ods. 2 zákona o výkone trestu, v konaní podľa § 97a ods. 1 písm. a) a b) (ďalej len „disciplinárne konanie“) je oprávneným orgánom v rozsahu ustanovenej disciplinárnej právomoci riaditeľ ústavu, vedúci oddelenia výkonu trestu, vedúci otvoreného oddelenia a pedagóg.

V zmysle § 97b ods. 6 písm. a) zákona o výkone trestu, miestna príslušnosť oprávneného orgánu je určená v konaní podľa § 97a ods. 1 písm. a), b) a d) miestom, v ktorom odsúdený vykonáva trest.

Z lustrácie ZVJS vyplýva, že obvinený XXXXX je momentálne umiestnený v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX.

Poverený príslušník ZVJS Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v XXXXX mi podal v danej trestnej veci návrh na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, avšak ako dozorujúci prokurátor som dospela k záveru, že je daný postup podľa § 214 Trestného poriadku, nakoľko výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom, alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku, prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

V danom prípade, ak by obvinený XXXXX nevykonával trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu odňatia slobody a bol by na slobode, tak jeho konanie by vykazovalo znaky priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, avšak v danom prípade vykazuje znaky disciplinárneho previnenia podľa dikcie ust. § 52 ods. 2 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu, v zmysle ktorého disciplinárnym previnením je aj konanie, ktoré má znaky priestupku podľa osobitných predpisov.

V prípade, ak teda orgán činný v trestnom konaní dospeje na základe vykonaného vyšetrovania, resp. skráteného vyšetrovania k záveru, že posudzovaný skutok nevykazuje zákonné znaky žiadneho trestného činu, avšak tento by mohol mať znaky priestupku, je daná jeho povinnosť postúpiť vec príslušnému správne mu orgánu na prejednanie priestupku, resp. správneho deliktu, čo je v danom prípade ústav, v ktorom obvinený XXXXX vykonáva trest, a síce Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody XXXXX, XXXXX, XXXXX.

Zohľadniac všetky vyššie uvedené skutočnosti som preto rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu **je prípustná sťažnosť**, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, **do troch pracovných dní** od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Monika Pindiaková
prokurátorka